

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIIS PATENTOWY

B61L 29/28

Nr 9585.

Kl. 20 i 39.

Stefan Götz & Söhne Kommandit-Gesellschaft
(Wiedeń, Austrija).

**Samoczynne urządzenie do uruchamiania sygnałów ostrzegawczych,
umieszczonych w pobliżu przejazdów kolejowych.**

Zgłoszono 12 sierpnia 1927 r.

Udzielono 27 października 1928 r.

Pierwszeństwo: 30 sierpnia 1926 r. (Austrija).

Wynalazek niniejszy dotyczy samoczynnego urządzenia do nastawiania sygnałów ostrzegawczych, umieszczonych w pobliżu przejazdów kolejowych, znajdujących się w jednym poziomie z innymi drogami, a zwłaszcza dla jednotorowych dróg żelaznych lub innych torów kolejowych, przejeżdżanych w obydwóch kierunkach, przyczem urządzenie to uruchamia sygnał ostrzegawczy przy zbliżaniu się pociągu do przejazdu.

Urządzenia tego rodzaju mają za zadanie nadawanie sygnału ostrzegawczego niezależnie od tego, w jakim kierunku jedzie pociąg po torze i wyłączanie sygnału gdy pociąg minie przejazd. Ze względu

na to, że dla każdego kierunku jazdy musi istnieć uruchomiany przez pociąg przyrząd do uruchamiania sygnału (np. szyna izolowana lub magnetyczna prądnicą vibracyjną), więc przejechanie nie każdego przyrządu uruchamiającego winno uruchomić sygnał; uruchomienie sygnału powinno mianowicie występować tylko przy przejeżdżaniu każdorazowo pierwszego, najdalej od przejazdu w kierunku jazdy umieszczonego przyrządu do uruchomienia sygnału.

Znane dotychczas urządzenia tego rodzaju były bardzo złożone, np. od oddalonego przyrządu do uruchamiania sygnałów (np. szyn izolowanych) należało pro-

przykładu wykonania przyrządu nastawczego do dźwigni kontaktowych, umieszczonego na przejeździe; fig. 4 przedstawia odmanę przykładu wykonania przyrządu do napędu kontaktów.

Jak wynika z rysunku, na torze, po obydwu stronach przejazdu N , są ułożone szyny izolowane J_1 i J_2 , połączone przewodem z zespołem przyrządów, sterujących sygnał i uruchamiających bezpośrednio drążki kontaktowe K_1 i K_2 . Powyższe urządzenie sterujące składa się, według wynalazku, z dwóch zespołów przekaźników R_1 i R_2 , zaopatrzonych w elektromagnesy m_1 i m_2 , względnie m_3 i m_4 , z kotwicami r_1 , r_2 , które są zaopatrzone w zapadki s_1 , s_2 , zaczepiające o zęby z_1 , względnie z_2 , odpowiedniego drążka kontaktowego K_1 i K_2 . Drążki kontaktowe K_1 , K_2 mogą być podnoszone zapomocą umieszczonego na przejeździe przyrządu c , a po podniesieniu mogą być przytrzymane przez odpowiedni ząb z_1 i z_2 i odpowiednią zapadkę s_1 i s_2 kotwic r_1 , r_2 . Przyrząd c może być wykonany jako zwykły przyrząd naciskowy (fig. 2), t. j. może składać się z poruszającej się, pod wpływem nacisku szyn, dźwigni H , podpartej na ostrzu D lub też może być wykonany jako przyrząd elektromagnetyczny (fig. 4), uruchomiany przez elektromagnes m_5 zapomocą szyny izolowanej J_3 , przez którą zostaje wzbudzony ten elektromagnes m_5 . Przyrząd sygnalizacyjny (sygnał) S (fig. 1) jest włączony w obwód prądu, sterowany zapomocą drążków kontaktowych K_1 , K_2 . Baterja B stanowi źródło prądu zarówno dla obwodu prądu sygnalizacyjnego, jak i sterującego. Przyrząd C podnosi zawsze jednocześnie obydwa drążki kontaktowe K_1 i K_2 . Zapadki s_1 , s_2 , przymocowane do kotwic r_1 , r_2 przekaźników, zapobiegają opadnięciu podniesionych drążków kontaktowych K_1 , K_2 dopóty, dopóki zespoły przekaźników R_1 , R_2 nie są wzbudzone. Wzbudzenie jednego z przekaźników R_1 ,

R_2 wywołuje opadnięcie odpowiedniego drążka kontaktowego K_1 , K_2 . Dzięki temu osiąga się to, że jeżeli ustawić urządzenie w pewne położenie, np. jeżeli drążki kontaktowe ustawić w różne położenia, wówczas połączenia będą się zmieniały w określonej kolejności w czasie działania każdego urządzenia przekaźnikowego, jak również przyrządu wspólnego c . Każda zmiana połączeń wywołuje przełączenie sterowanego obwodu prądu, a poza tem działanie oddzielnego urządzenia przekaźnikowego wywołuje w każdej kombinacji połączeń wytworzenie nowego połączenia, aż wreszcie, po przejechaniu przez pociąg ostatniego przyrządu do uruchomienia sygnału ostrzegawczego, urządzenie powraca do położenia zwykłego (spoczynku), w którym jest ono gotowe do ponownego działania. Ze względu na to, że w danym przykładzie wykonania przyrząd, znajdujący się przy przejeździe, uruchamia obydwa urządzenia kontaktowe, przeto w wymienionem położeniu spoczynku (zwykłym) urządzenia, przyrządy kontaktowe muszą zajmować różne położenia. Dzięki temu, można stale zmieniać — zapomocą przyrządu do uruchomienia sygnału ostrzegawczego, a umieszczonego poza przejazdem N w kierunku jazdy — osiągnięte uprzednio, wskutek równoczesnego poruszania, jednakowe położenie drążków kontaktowych na niejednakowe. Szczegóły sposobu działania urządzenia są następujące.

Jeśli pociąg zbliża się do przejazdu N , np. od stacji 21, i przejeżdża przez izolowaną szynę J_1 , wówczas tworzy połączenie między połączonym z nieizolowaną szyną toru biegunem baterji B i kotwicą r_1 przekaźnika R_1 . Kotwica r_1 styka się z kontaktem 15, połączonym z kontaktem 9. W przedstawionem na fig. 1 położeniu drążek kontaktowy K_1 łączy kontakty 9 i 10, przyczem ten ostatni jest połączony z jednym z zacisków elektromagnesu m_3

wadzić do właściwego przyrządu sygnalizacyjnego większą ilość przewodów lub stosować większą ilość szyn izolowanych albo wreszcie należało przedłużać szyny izolowane od miejsca, w którym miało nastąpić nadawanie sygnału aż do danego przejazdu w poziomie. Ze względu na to, że nadawanie sygnału ostrzegawczego winno następować w chwili, gdy pociąg dojedzie do punktu odległego o kilometr lub więcej od przejazdu, powstaje konieczność — zarówno ze względu na prowadzenie większej ilości przewodów lub szyn izolowanych, jak i na przedłużenie szyny izolowanej przez całą drogę — budowy kosztownego i stosunkowo skomplikowanego urządzenia, wymagającego stałego dozoru. Przedłużanie szyn izolowanych jest ponadto niemożliwe na kolejach elektrycznych, gdzie szyny służą jako przewody odsyłowe, t. j. odprowadzające prąd roboczy, i gdzie wobec tego należy prowadzić bardzo długie przewody równoległe do szyny izolowanej.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest urządzenie, umożliwiające rozwiązanie danego zagadnienia zapomocą prostych obwodów elektrycznych przy stosowaniu dla każdego kierunku jazdy po jednym prostym przyrządzie do uruchomienia sygnału ostrzegawczego z odległości, w chwili przejeżdżania po nim pociągu, przyczem po przejechaniu przez pociąg przejazdu sygnał zostaje znów wyłączony, a jednocześnie zapobiega się ponownemu jego uruchomieniu przez przyrząd do uruchomienia sygnału, znajdujący się poza przejazdem.

Układ połączeń obwodów, odpowiadający temu rozwiązaniu i odpowiedni dla nadawania sygnałów we wspomnianej kolejności w kierunku jazdy, zostaje według wynalazku osiągnięty zapomocą urządzeń kontaktowych, sterowanych zarówno przez wspólny przyrząd, poruszający drążki kontaktowe, jak i oddzielne przyrządy do

nadawania sygnałów. Urządzenie według wynalazku przy przejeździe w jednym kierunku pociągu przez przyrząd do uruchomienia sygnałów, połączony z szynami, powoduje określony szereg połączeń, potrzebnych do opisanych czynności, jak również wywołujących powrót urządzenia do pierwotnego położenia, w którym znów jest ono gotowe do uruchomienia sygnałów przy przejeździe pociągów w dowolnym kierunku.

Zespół przyrządów, potrzebnych do poruszania zespołu przyrządów kontaktowych, składa się z przekazników sterujących, z których każdy służy do oddzielnego sterowania odpowiedniego przyrządu kontaktowego i zostaje uruchomiany przez pierwszy przejeżdżający w danym kierunku przyrząd do uruchomienia sygnałów. Każdy z powyższych przekazników jest zaopatrzony w przyrząd do włączania obwodu prądu, utrzymującego przekaznik w stanie wzbudzenia, a przez wzbudzenie przekaznika zostaje przerwany obwód prądu pierwotnie wzbudzającego.

Wspólny przyrząd, poruszający obydwa przyrządy kontaktowe, jest umieszczony na samym przejeździe i składa się z ramienia, sterowanego elektrycznie lub mechanicznie, i które może przesuwając jednocześnie obydwa przyrządy kontaktowe i doprowadzać je do określonego położenia. Ponadto jest przewidziane, że przyrząd kontaktowy po przesunięciu się samoczynnie powraca do poprzedniego położenia i jest połączony z przyrządem do uruchomienia sygnałów, znajdującym się poza przejazdem w kierunku jazdy.

Na rysunku przedstawiony jest schematycznie przedmiot niniejszego wynalazku. Fig. 1 przedstawia przykład wykonania urządzenia sygnalizacyjnego; fig. 2 — przekrój przejazdu w większej skali i części, poruszające przyrządy kontaktowe według fig. 1; fig. 3 przedstawia odmianę

się w położeniu opuszczonym i obwód prądu sygnału S — który stanowią: bateria B , sygnał S , kontakty 1, 2, drążki K_1 , K_2 , kontakty 3, 4, przewód 25 — jest zamknięty.

Przy przejeżdżaniu umieszczonego w pobliżu przejazdu N przyrządu zwrotnego C obydwa drążki kontaktowe K_1 , K_2 zostają znów podniesione zapomocą dźwigni H i drążków 23, 24, dzięki czemu sygnał S zostaje wyłączony.

Przy przejeżdżaniu szyny izolowanej J_1 zamyka się obwód prądu od uziemionego bieguna baterji przez kotwicę r_1 , kontakt 15, kontakty 5, 6 i elektromagnes m_1 do swobodnego bieguna baterji, dzięki czemu zwalnia się drążek kontaktowy K_1 , który opada wdół wskutek czego zostaje przywrócone pierwotne położenie urządzenia, przedstawione na fig. 1. Kontakt 13 do samoczynnego ustalania przekąznika R_1 w stanie wzbudzonym gra w tym przypadku taką samą rolę, jak poprzednio kontakt 14 przekąznika R_2 .

O ile pociąg, nadchodzący od stacji 22, zastaje urządzenie w położeniu, przedstawionem na fig. 1, wówczas zostaje osiągnięty taki sam sposób działania urządzenia przez obwód prądu, przepływający od uziemionego bieguna baterji B przez nieizolowaną szynę toru i przez oś wagonu do izolowanej szyny J_2 , stamtąd do kotwicy r_2 , kontaktu 16, połączonego w tem położeniu z kontaktami 8, 7 i elektromagnesem m_4 , a stamtąd znów do baterji B . Kotwica r_2 zostaje przyciągnięta, dzięki czemu zwalnia drążek kontaktowy K_2 , który opada, a zatem obwód prądu sygnału S — który stanowią: bateria B , sygnał S i kontakty 1, 2, drążki K_1 , K_2 , kontakty 3, 4 i przewód 25 — zostaje zamknięty, dzięki czemu sygnał ostrzegawczy S zostaje uruchomiony. Jednocześnie kotwica r_2 zamyka obwód prądu przez kontakt 14 i elektromagnes m_4 do baterji B , dzięki czemu przekąznik R_2 pozostaje dotąd w

stanie wzbudzonym, dopóki ostatnia oś pociągu nie minie szyny izolowanej J_2 . Przy mijaniu przejazdu N obydwa drążki kontaktowe K_1 , K_2 zostają podniesione, dzięki czemu sygnał S zostaje wyłączony, poczem przy przejeżdżaniu przez szynę J_1 drążek kontaktowy K_1 zostaje w powyżej opisany sposób doprowadzony do położenia opuszczonego, dzięki czemu znów się osiąga położenie urządzenia, przedstawione na fig. 1.

Ostatni z możliwych przypadków polega na tem, że pociąg nadchodzi od stacji 21, podczas gdy urządzenie przełączające znajduje się w takim położeniu, że drążek K_1 jest podniesiony, zaś drążek K_2 — opuszczony. Prąd baterji B przepływa wówczas przez szynę izolowaną J_1 , kotwicę r_1 , kontakt 15, kontakty 5, 6, połączone w danem położeniu drążka K_1 i elektromagnes m_1 , dzięki czemu drążek kontaktowy K_1 zostaje zwolniony. Jednocześnie zamyka się obwód prądu przez kotwicę r_1 , kontakt 13, elektromagnes m_1 i baterję B , dzięki czemu przekąznik R_1 zostaje wzbudzony dotąd, dopóki ostatnia oś pociągu nie minie szyny izolowanej J_1 .

Zamykanie obwodu prądu sygnału S i przerywanie tego obwodu przez doprowadzanie drążków kontaktowych K_1 , K_2 do położenia podniesionego przy mijaniu przejazdu N odbywa się podobnie, jak to opisano powyżej.

Przy mijaniu szyny izolowanej J_2 zostaje znów zamknięty obwód prądu przez szynę J_2 , kotwicę r_2 , kontakty 16, 8, 7, elektromagnes m_4 i baterję B , dzięki czemu drążek kontaktowy K_2 opuszcza się, a obwód prądu przekąznika R_2 zamyka się przez kontakt 14 i elektromagnes m_4 dopóty, dopóki pociąg nie minie szyny J_2 .

Jak widać, w każdym położeniu urządzenia według wynalazku, niezależnie od kierunku biegu pociągu, jest zapewnione uruchomienie sygnału ostrzegawczego S , wyłączanie go i doprowadzenie urządzenia

(przełącznika R_2), którego drugi zacisk jest połączony ze swobodnym biegunem baterji B . Przez zamknięcie opisanego obwodu zostaje przyciągnięta kotwica r_2 przełącznika R_2 , której zapadka s_2 zwalnia podniesiony dotychczas drążek kontaktowy K_2 , który wskutek tego opada. Dzięki temu zamyka się obwód baterji B przez sygnał S , kontakty 1, 2, 3, 4, drążki kontaktowe K_1 , K_2 i w ten sposób uruchamia się (nadaje się) sygnał S , który zostaje wyłączony wówczas dopiero, gdy pociąg przejeżdża przez przyrząd C , służący do podnoszenia drążków K_1 , K_2 i umieszczony bezpośrednio w pobliżu przejazdu N .

Gdy pociąg mija przyrząd C , wówczas — wskutek wywołanego przez nacisk kół wyginania się szyny — dźwignia H zostaje wprawiona w ruch drgający, drążki 23, 24, a więc i obydwa drążki kontaktowe K_1 i K_2 , zostają podniesione, przyczem te ostatnie zostają przytrzymywane w położeniu podniesionem przez kotwice r_1 , r_2 przełączników R_1 , R_2 . Dzięki temu przerywa się obwód prądu, przepływającego przez kontakty 1, 2, 3, 4, a sygnał S zostaje wyłączony.

Gdy następnie oddalający się od przejazdu N pociąg przejeżdża przez drugą izolowaną szynę J_2 , wówczas łączy on uziemiony biegun baterji z kotwicą r_2 , stykającą się z kontaktem 16. Prąd przepływa następnie przez — połączone zapomocą podniesionego drążka K_2 — kontakty 8, 7 do elektromagnesu m_4 , a stąd do swobodnego bieguna baterji. W chwili wzbudzenia elektromagnesu m_4 zostaje przyciągnięta kotwica r_2 , dzięki czemu zwalnia się drążek K_2 , który opada, podczas gdy drążek K_1 pozostaje w położeniu podniesionem.

Urządzenie więc znajduje się znów w położeniu zwykłym, w którym jeden z drążków kontaktowych znajduje się w położeniu podniesionem, drugi zaś — w opuszczonem; położenia jednak drążków K_1

i K_2 względem siebie są odwrotne, niż na fig. 1.

Podczas gdy przy mijaniu pierwszej szyny izolowanej J_1 styk między kotwicą r_1 przełącznika R_1 a kontaktem 15 nie został przerwany, gdyż nie został wzbudzony przełącznik R_1 lecz magnes m_3 , należący do przełącznika R_2 , przy mijaniu drugiej szyny izolowanej J_2 wskutek wzbudzenia magnesu m_4 przełącznika R_2 kotwica r_2 tego przełącznika odrywa się natychmiast od kontaktu 16. W celu zapewnienia dobrego działania urządzenia przewidziany jest kontakt 14 tak umieszczony, że gdy kotwica r_2 odsunie się od kontaktu 16, to dotknie się do kontaktu 14. Dzięki temu zamyka się obwód prądu, w którym znajduje się baterja B , a który stanowią: szyna izolowana J_2 , kotwica r_2 , kontakt 14, elektromagnes m_4 i przewód prowadzący do baterji B , dzięki czemu elektromagnes m_4 zostaje wzbudzony dopóty, dopóki ostatnia oś pociągu nie minie izolowanej szyny J_2 . Opuszczenie drążka kontaktowego K_2 , osiągane przez odsunięcie zapadki s_2 kotwicy r_2 przełącznika, zostaje więc w każdym przypadku zapewnione.

Gdy następny pociąg zbliża się od stacji 22, wówczas połączenia są podobne (symetryczne).

Uziemiony biegun baterji zostaje wówczas połączony przez szynę izolowaną J_2 z kotwicą r_2 , stykającą się z kontaktem 16, połączonym z kontaktem 12. W opuszczonem położeniu drążka kontaktowego K_2 kontakt 12 jest połączony z kontaktem 11, połączonym z jednym z zacisków elektromagnesu m_2 przełącznika R_1 . Drugi zacisk elektromagnesu m_2 jest połączony ze swobodnym biegunem baterji B . Opisany obwód prądu wzbudza elektromagnes m_2 , który przyciąga kotwicę r_1 , utrzymującą dotychczas zapomocą zapadki s drążek kontaktowy K_1 w położeniu podniesionem, dzięki czemu ten ostatni opada, a zatem obydwa drążki kontaktowe K_1 , K_2 znajdują

dżania pociągu po przyrządzie uruchamiającym urządzenia zwalniającego, umieszczonym przy przejeździe (N), obydwie drążki kontaktowe (K_1, K_2) zostają doprowadzone do drugiego położenia krańcowego, dzięki czemu sygnał ostrzegawczy (S) zostaje wyłączony i że w chwili przejeżdżania pociągu po przyrządzie uruchamiającym (J_2 względnie J_1), znajdującym się poza przejazdem (N), jeden z drążków kontaktowych (K_2 względnie K_1) zostaje znów przesunięty, co wywołuje doprowadzenie urządzenia do położenia zwykłego.

5. Urządzenie według zastrz. 4, znamienne tem, że jest zaopatrzone w przekładniki (R_1, R_2), normalnie nie znajdujące się pod prądem, których kotwice (r_1 i r_2) łączą wówczas jeden z przyrządów uruchamiających (J_1, J_2) z jednej strony, a kontakty (5—12), sterowane przez drążki kontaktowe (K_1, K_2), względnie elektromagnesy ($m_1—m_4$) przekładników — z drugiej strony.

6. Urządzenie według zastrz. 5, znamienne tem, że w położeniu normalnem tegoż urządzenia jeden z drążków kontaktowych (K_1) jest opuszczony, a drugi drążek (K_2 , fig. 1) jest przytrzymywany w położeniu podniesionem zapomocą kotwicy (r_2) przekładnika (R_2) i zostaje on opuszczony w chwili wzbudzenia elektromagnesu (m_3 względnie m_4 tego przekładnika R_2), wywołanego podczas przejeżdżania pociągu po pierwszym w danym kierunku

przyrządzie uruchamiającym (J_1 względnie J_2).

7. Urządzenie według zastrz. 5 albo 6, znamienne tem, że w przypadku wzbudzenia tego przekładnika, którego kotwica w stanie nienamagnesowanym zamyka obwód prądu wzbudzającego, kotwica ta zamyka obwód dodatkowy ($B, J_2, R_2, 14, m_4, B$), wzbudzający przekładnik podczas przejeżdżania pociągu po przyrządzie uruchamiającym.

8. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że kotwica przekładnikowa jest zaopatrzona w przyrząd hamujący, zapobiegający opadaniu jej w przerwach między impulsami i dopuszczający opadanie dopiero po ustaniu impulsów sterujących, a to w celu umożliwienia stosowania prądów pulsujących lub falistych.

9. Urządzenie według zastrz. 8, znamienne tem, że styk roboczy w przekładnikach (R_1, R_2) jest wytworzony przez kontakt ślizgowy (14, 16, fig. 3), umożliwiający ruch kotwicy podczas impulsów (fal, wahań prądu) i posiadający taką długość lub układ, że dopiero całkowite opadnięcie kotwicy przekładnika przeciwko działaniu hamulca wywołuje przerwanie styku roboczego.

Stefan Götz & Söhne
Kommandit-Gesellschaft.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

do położenia pierwotnego, niezależnie od tego, czy kierunek biegu pociągu zmienia się równomiernie, czy też dwa lub więcej pociągów jeden za drugim mijają to urządzenie.

W celu uniknięcia potrzeby zastosowania baterji oraz kontaktów szynowych lub szyn izolowanych J_1, J_2 można zastosować prądnice magnetyczne, wytwarzające wskutek drgań szyn prąd przerywany w krótszych lub dłuższych przerwach, zależnie od szybkości pociągu. Ale wówczas należy stosować przekładniki, uwidocznione na fig. 3; kotwica r_2 takiego przekładnika jest zaopatrzona w hamulec glicerynowy E lub podobny hamulec, umożliwiający szybkie podnoszenie lecz powolne opuszczanie się kotwicy. Kontakty 14, 16 są ukształtowane jako kontakty ślizgowe i są umieszczone jak najbliżej obok siebie. Kontakt 16 jest krótki, kontakt 14 zaś tworzy duży łuk. Gdy impuls prądu wzbudza jeden z elektromagnesów m_3, m_4 , wówczas kotwica r_2 przesuwa się z kontaktu 16 i styka się z kontaktem 14. Nawet przy bardzo powoli następujących po sobie impulsach, wywoływanych przez wolno jadący pociąg, kotwica r_2 będzie dotąd dotykała kontaktu 14, dopóki ostatnia oś pociągu nie minie przyrządu, uruchamiającego sygnał ostrzegawczy, gdyż kotwica opuszcza się tak powoli, że nowy impuls, podnoszący kotwicę, powstanie nim nastąpi zmiana styku.

W taki sposób można osiągnąć pewność działania przyrządu, stosując wibracyjne prądnice magnetyczne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Samoczynne urządzenie do uruchomienia sygnałów ostrzegawczych, umieszczonych w pobliżu przejazdów kolejowych, zwłaszcza dla dróg żelaznych jednotorowych, względnie przejeżdżanych w obydwóch kierunkach, znamienne tem,

że uruchomienie i wyłączanie sygnału ostrzegawczego (S), jak również doprowadzanie urządzenia do położenia, w którem jest ono gotowe do użytku odbywa się za pomocą dwóch przyrządów kontaktowych (K_1, K_2), poruszanych zarówno jednocześnie, jak i pojedynczo przez odpowiednie urządzenia, znajdujące się na torze, przy czem kombinacje połączeń przyrządów kontaktowych (K_1, K_2), wywołane przez kolejne wprowadzanie w ruch urządzeń, znajdujących się na torze, zapewnia prawidłowy, zawsze jednakowy przebieg czynności uruchomienia sygnału ostrzegawczego, niezależnie od kierunku przejeżdżania pociągu po torze.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że przyrząd uruchamiający, umieszczony na torze (szyny izolowane, prądnice magnetyczne lub tym podobne), steruje tylko zwykłe obwody prądu do jednego z urządzeń, poruszających przyrządy kontaktowe, dzięki czemu przyrząd uruchamiający sygnał ostrzegawczy (S) może być prosty i może być połączony zwykłymi przewodnikami z odpowiednimi urządzeniami sterowanymi.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamienne tem, że wspólny przyrząd, poruszający wszystkie przyrządy kontaktowe, jest poruszany przez mechaniczny lub elektryczny przyrząd poruszający, umieszczony przy samym przejeździe.

4. Urządzenie według zastrz. 1—3, znamienne tem, że z pośród dwóch drążków kontaktowych (K_1, K_2), zajmujących w położeniu zwykłym urządzenia niejednakowe położenia względem symetrycznie połączonych kontaktów (1—12) w chwili przejeżdżania pociągu po przyrządzie uruchamiającym (J_1 lub J_2), położonym w kierunku jazdy przed przejazdem (N), jeden z nich (np. K_2) zostaje doprowadzony do położenia drugiego drążka (K_1), dzięki czemu sygnał ostrzegawczy (S) zostaje uruchomiony, a w chwili przejeź-

Fig.1

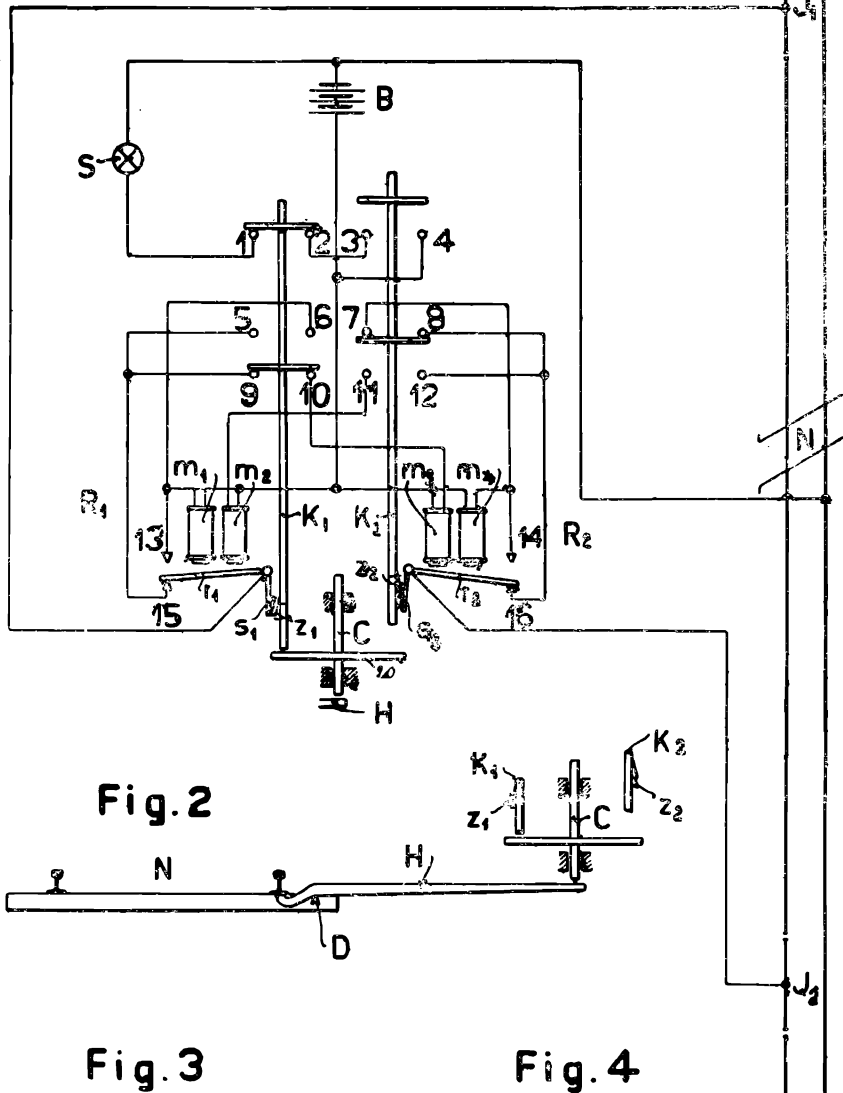

Fig. 2

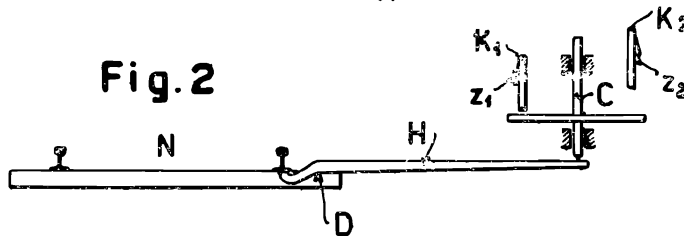

Fig. 3

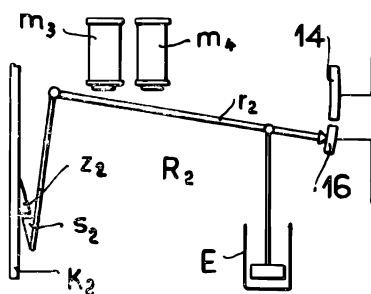

Fig. 4

